

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษากิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานจากเอกสารและงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนและแผนการสอน ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเกณฑ์วัดและประเมินงานเขียนและแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียน

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ สาขาการบัญชี ที่กำลังเรียนรายวิชา 01-320-013 การเขียน 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 1 ห้องเรียน ผู้เรียนจำนวน 33 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภท ประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนกิจกรรมที่เน้นรูปแบบ

ภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานจำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที ที่ผู้วิจัยทำขึ้น มีขั้นตอนการสร้างแผนการสอนดังนี้

1.1 ศึกษาจุดประสงค์ของรายวิชา 01-320-013 การเขียน 1 ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานทางภาษาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยและมั่นใจเมื่อจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ

1.2 พิจารณาความเหมาะสมของงานเขียนที่เป็นเป้าหมายและประโยชน์ต่อผู้เรียนในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่ออาชีพจากเอกสารประกอบคำสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพของศิริลักษณ์ ลิ้มภักดี (2540) และจากหนังสือฝึกทักษะการเขียน ได้แก่ CAE Writing Skills (O' Dell, 1996) , Perspectives (Hopkins, 1989) , In the Picture (Hedge, 1987) , Write for Business (Doherty; Knapp and Swift, 1987), Writing (Boutin, Brinand and Grellet (1987) และ Think Twice (Hover, 1986)

1.3 คัดเลือกประเภทงานเขียนที่เป็นเป้าหมายเพื่ออาชีพ โดยมีขอบเขตเนื้อหาในการสอนเขียนจดหมายสมัครงาน การเขียนรายงาน การเขียนเล่าเรื่อง และการเขียนเปรียบเทียบ

1.4 นำงานแต่ละประเภทมาสร้างแผนการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานจำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที แผนการสอนแต่ละแผนประกอบด้วยขั้นตอนการสอนและการดำเนินกิจกรรมแบบมุ่งปฏิบัติงาน 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-Task) ผู้สอนเสนอหัวข้อในการสอนรูปแบบภาษาเพื่อให้ตัวป้อนเข้าทางภาษา เช่น คำศัพท์หรือวลี และกฎเกณฑ์ทางภาษาที่เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนทำกิจกรรมทบทวนรูปแบบภาษาร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในการปฏิบัติงานเขียนที่ได้รับมอบหมายแต่ละประเภท

ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) ผู้เรียนแต่ละคนปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย โดยสามารถปรึกษาเพื่อร่วมชั้นเรียนและผู้สอนได้ ขณะเดียวกัน ผู้สอนจะคอยให้ความช่วยเหลือหรือกระตุ้นผู้เรียนระหว่างปฏิบัติงาน และช่วยตรวจแก้การใช้ภาษาของผู้เรียนตามความจำเป็น

ขั้นที่ 3 ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Language Focus) ผู้สอนตรวจร่างงานเขียนฉบับที่หนึ่งหรืองานเขียนก่อนได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานของผู้เรียนด้วยการเจรจาโต้ตอบกับผู้เรียนเพื่อขอความกระจ่างในความหมายที่ผู้เรียนต้องการสื่อในลักษณะของการใช้คำถามเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเชิงลบเกี่ยวกับรูปแบบภาษาและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ทางด้านไวยากรณ์คือ การใช้กาลและการสะกดคำ และใช้คำถามเพื่อขอความกระจ่าง การใช้คำถามตรวจสอบความมั่นใจ และการพูดซ้ำคำพูดของคู่สนทนา จากนั้นผู้สอนประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียนจากงานเขียนฉบับที่สองหรืองานเขียนหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงาน

1.5 นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับขั้นตอนของกิจกรรมต่าง ๆ (ดูรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก : 61)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ประเภท คือ

2.1 แบบประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ประเมินจากงานเขียนของผู้เรียนหลังจากที่สอนไปในแต่ละแผน โดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของสังขยา บุญมา (2542 : 91-96) ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดประเด็นการให้คะแนนที่เน้นรูปแบบและโครงสร้างทางภาษา เนื้อหา และการเขียนเพื่อการสื่อสารเข้าไว้ด้วยกันตามตาราง 3 โดยกำหนดน้ำหนักองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. ความชัดเจนในการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด	10 คะแนน
2. ความถูกต้อง	10 คะแนน
3. การรวบรวมรายละเอียด	5 คะแนน
4. การเรียบเรียงความ	5 คะแนน
5. ขอบเขตการสื่อสาร	5 คะแนน
รวม	35 คะแนน

ตาราง 3 องค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถด้านการเขียน

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
ความชัดเจนในการแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด	9-10	5	เขียนแสดงความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ ความสนใจ ความชอบ ไม่ชอบ ความต้องการได้อย่างอิสระตามแนวทางของตนเอง
	7-8	4	เขียนแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิด ยังไม่ชัดเจนดีนัก มีรายละเอียดมาสนับสนุนแต่ยังไม่สมเหตุสมผลเท่าที่ควร
	5-6	3	มีความพยายามในการแสดงความรู้สึกนึกคิด ไม่ค่อยมีรายละเอียดและเหตุผลมาสนับสนุนแต่ยังพอจับใจความได้
	3-4	2	การแสดงความรู้สึกนึกคิดยังสับสน ไม่ชัดเจน จึงจับใจความไม่ได้
	1-2	1	ไม่มีการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดเลย หรือเขียนน้อยจนประเมินไม่ได้

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
ความถูกต้อง	9-10	5	การใช้ศัพท์ ไวยากรณ์ ตัวสะกด และเครื่องหมายวรรคตอนอยู่ในระดับมาตรฐาน
	7-8	4	ใช้ไวยากรณ์ ศัพท์ ตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอนได้ดี ที่ผิดต้องไม่กีดขวางความหมาย
	5-6	3	โดยทั่วไปแล้วใช้ไวยากรณ์ ศัพท์ ตัวสะกด และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่ผิดที่ไม่สำคัญอยู่บ้างแต่สื่อความหมาย
	3-4	2	ไวยากรณ์ ศัพท์ ตัวสะกด และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนยังไม่มั่นคงแต่ได้ใจความ ไม่มีความคลุมเครือ
	1-2	1	ไม่รู้โครงสร้างของไวยากรณ์เลย พบแต่ข้อผิดเป็นส่วนใหญ่ สื่อความไม่ได้ มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความ สามารถ	เกณฑ์
การรวบรวม รายละเอียด	5	5	เขียนยกตัวอย่างเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังกล่าวถึงได้อย่างละเอียดพอเพียงแก่ความเข้าใจ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องโดยตรง มีการนำข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์ของตนเองมาเขียนเปรียบเทียบได้อย่างเหมาะสม
	4	4	เขียนยกตัวอย่างโดยมีรายละเอียดพอสมควร ข้อมูลส่วนใหญ่อยู่ในหัวข้อที่เขียน แต่บางส่วนยังขาดความชัดเจน มีการนำเสนอข้อเท็จจริงหรือประสบการณ์มาสนับสนุนสิ่งที่นำเสนอบ้าง
	3	3	มีการนำเสนอข้อมูลบ้าง เนื้อหาบางส่วนอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียน แต่ก็มีความพยายามในการเขียนให้รายละเอียด
	2	2	มีการนำเสนอข้อมูลเพียงเล็กน้อยและเนื้อหาที่นำมาสนับสนุนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เขียนน้อยมาก
	1	1	ไม่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อที่กำลังกล่าวอ้างถึงหรือให้รายละเอียดไม่ตรงกับเรื่องที่เขียนเลย

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความ สามารถ	เกณฑ์
การเรียบเรียงความ	5	5	เขียนเรียบเรียงความเนื้อหาได้อย่างเหมาะสมและชัดเจน มีการเรียงลำดับเหตุผลและใจความได้อย่างสอดคล้องกัน
	4	4	เขียนหรือเรียบเรียงเรื่องได้ค่อนข้างดี ใจความสำคัญชัดเจนแต่บางครั้งการเรียงลำดับความหรือเนื้อหายังไม่ต่อเนื่อง
	3	3	เขียนเรียบเรียงได้ดีพอใช้ ข้อสนับสนุนน้อยไป การเรียงลำดับจึงไม่สมบูรณ์
	2	2	ความเรียงส่วนใหญ่ไม่ปะติดปะต่อ แต่พอจับใจความได้จากเค้าโครงเรื่อง
	1	1	เขียนเรียบเรียงความหรือเนื้อหาไม่ต่อเนื่อง ขาดการเชื่อมโยงเหตุผลและการดำเนินเรื่อง

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับความสามารถ	เกณฑ์
ขอบเขตการสื่อสาร	5	5	สามารถเขียนสื่อความได้ชัดเจน ไม่มีผิดความในการสื่อสาร ใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมตามวัตถุประสงค์และผู้รับสาร
	4	4	สื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ค่อนข้างชัดเจน ใช้ภาษาเหมาะสมกับกิจกรรมการเขียนเกือบทั้งหมด ไม่มีการผิดความหมายที่สำคัญ ๆ ไป
	3	3	สามารถใช้ภาษาได้ในวงกว้างพอประมาณ สื่อสารได้โดยไม่ผิดไปจากที่ตั้งใจไว้มากนัก ภาษาส่วนใหญ่เหมาะสมกับกิจกรรมการเขียน
	2	2	สื่อสารได้บ้าง ต้องให้ความพยายามในการสื่อสาร ภาษาที่ใช้มีความไม่สม่ำเสมออย่างเห็นได้ชัด มีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเขียนบ้างบางส่วน
	1	1	สื่อสารได้อย่างจำกัดมาก ภาษาที่ใช้ไม่เหมาะสมกับกิจกรรมการเขียนเลย

สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนนความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนแต่ละงานนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลคือ ผ่านร้อยละ 50

2.2 แบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียน (ดูภาคผนวก ค : 95) เป็นแบบวิเคราะห์ความถูกต้องและความผิดพลาดในการใช้กาลและการสะกดคำ ที่ดัดแปลงมาจากแบบวิเคราะห์แสดงผลการทดลองการสื่อสารแบบเน้นรูปไวยากรณ์และการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Nobuyoshi และ Ellis (1993 : 203 อ้างใน วินิตยา ประเสริฐสุนทร, 2539 : 79-80) ซึ่งได้วิเคราะห์ตามหัวข้อต่อไปนี้

2.2.1 ความถูกต้องในการใช้กาล หมายถึง จำนวนประโยคที่อยู่ในรูปโครงสร้างของกาลที่ผู้เรียนใช้ในงานที่ปฏิบัติได้ถูกต้อง

2.2.2 ความผิดพลาดในการใช้กาล หมายถึง จำนวนประโยคที่ผู้เรียนเขียนผิดพลาดในรูปโครงสร้างของกาลในงานที่ปฏิบัติ

2.2.3 ความถูกต้องในการสะกดคำ หมายถึง จำนวนประโยคที่ผู้เรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องในงานที่ปฏิบัติ

2.2.4 ความผิดพลาดในการสะกดคำ หมายถึง จำนวนประโยคที่ผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดพลาดในงานที่ปฏิบัติ

2.2.5 ความถูกต้องในการแก้ไขข้อผิดพลาดในการใช้กาล หมายถึง จำนวนประโยคที่ผู้เรียนสามารถแก้ไขการใช้กาลได้ถูกต้อง หลังจากได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาจากผู้สอน โดยใช้คำถามเพื่อขอความกระจ่าง การใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความมั่นใจ และการพูดซ้ำคำพูดของคู่สนทนา

2.2.6 ความถูกต้องในการแก้ไขข้อผิดพลาดในการสะกดคำ หมายถึง จำนวนประโยคที่ผู้เรียนสามารถแก้ไขการสะกดคำได้ถูกต้อง หลังจากได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาจากผู้สอน โดยใช้คำถามเพื่อขอความกระจ่างจากผู้สอน การใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความมั่นใจ และการพูดซ้ำคำพูดของคู่สนทนา

การสร้างแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ ผู้วิจัยนำหัวข้อการวิเคราะห์ทั้งหกข้อดังกล่าว มาสร้างแบบวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง ซึ่งแบ่งออกเป็นหัวข้อสำหรับการวิเคราะห์และมีช่องให้ผู้วิจัยทำเครื่องหมาย / ซึ่งหมายถึงประโยคแต่ละประโยคที่ผู้เรียนใช้เขียนตรงกับประเภทของหัวข้อที่ใช้วิเคราะห์ มีคู่มือการวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ที่ประกอบด้วยคำอธิบายประเภทของหัวข้อที่ใช้วิเคราะห์ และตัวอย่างประกอบ นำแบบวิเคราะห์และคู่มือการวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อความเหมาะสมของรูปแบบการวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ก่อนนำไปใช้จริง

การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์นั้น ผู้วิจัยนำแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์พร้อมคู่มือไปให้ผู้ช่วยวิจัย 1 คนศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจ จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยหาความเที่ยงตรงของแบบวิเคราะห์ดังกล่าว 2 ครั้ง โดยในครั้งแรกผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ในรายงานเขียนฉบับที่ 1 หรืองานเขียนของผู้เรียนก่อนได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา แล้วบันทึกข้อมูลโดยมิได้ปรึกษากันในแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ด้วยการทำเครื่องหมาย / ซึ่งหมายถึงประโยคแต่ละประโยคที่ผู้เรียนเขียนตรงกับประเภทของหัวข้อที่ใช้วิเคราะห์ พร้อมทั้งเขียนตัวอย่างประโยคไว้แบบย่อเพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบ จากนั้นผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจึงวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ในรายงานเขียนฉบับที่ 2 หรืองานเขียนของผู้เรียนหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา แล้วบันทึกข้อมูลโดยมิได้ปรึกษากันในแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ด้วยการทำเครื่องหมาย / ซึ่งหมายถึงประโยคแต่ละประโยคที่ผู้เรียนเขียนตรงกับประเภทของหัวข้อที่ใช้วิเคราะห์ พร้อมทั้งเขียนตัวอย่างประโยคไว้แบบย่อเพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบเช่นกัน จากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาหาความเที่ยงตรงโดยใช้สูตรการคำนวณของสก๊อต (The Scott Formula) ผลการหาความเที่ยงตรงของแบบวิเคราะห์ดังกล่าวก่อนได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาได้ค่าความเที่ยงตรงของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ .83 เมื่อคำนวณหาความเที่ยงตรงของแบบวิเคราะห์หลังจากที่ผู้เรียนได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาแล้ว ได้ค่าความเที่ยงตรงของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเฉลี่ยเท่ากับ .79 ซึ่งนับว่าสูงพอที่แสดงให้เห็นว่าแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์มีความเที่ยงตรง

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบของการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังจากที่ผู้เรียนได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงาน และเพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงาน สำหรับรูปแบบการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานเพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียนและความรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน มีดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย		X	O ₁	O ₂	O ₃
กลุ่มเป้าหมาย	หมายถึง	นักศึกษาที่เรียนวิชาการเขียน 1 สาขาการบัญชี ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544			
X	หมายถึง	การสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานที่เสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา			
O ₁	หมายถึง	รายงานเขียนฉบับที่ 1 หรืองานเขียนของผู้เรียนก่อนได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา			
O ₂	หมายถึง	รายงานเขียนฉบับที่ 2 หรืองานเขียนของผู้เรียนหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา			
O ₃	หมายถึง	ความรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียนหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษา			

การดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการสอนผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แผนการสอนในการสอน

ภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงาน จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 16 คาบ โดยเริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 10 พฤศจิกายน 2544 ถึงวันที่ 15 ธันวาคม 2544 รวมระยะเวลาในการสอนทั้งสิ้น 6 สัปดาห์

2. ผู้วิจัยวัดความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากการปฏิบัติงาน

เขียนแบบมุ่งปฏิบัติงานตามสภาพจริงเมื่อสอนเสร็จแต่ละแผนจากงาน 4 ชิ้นงานได้แก่การเขียนจดหมายสมัครงาน การเขียนรายงาน การเขียนเล่าเรื่อง และการเขียนเปรียบเทียบ โดยใช้เกณฑ์ประเมินความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของสังขยา บุญมา (2542 : 91-96) จากนั้นผู้วิจัยให้การเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาแก่ผู้เรียนโดยนัดหมายเวลาเรียนปกติจำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 3 วัน วันละ 8 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน 2544 ถึงวันที่ 13 มกราคม 2545

3. ผู้วิจัยวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาโดยใช้แบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์เพื่อวิเคราะห์ความถูกต้องและข้อผิดพลาดในการใช้กาลและการสะกดคำในงานเขียนของผู้เรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพเครื่องมือ

ตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาและเนื้อหา โดยการพิจารณาของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ และหาค่าความเที่ยงตรงของแบบวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียนจากสูตรการคำนวณของสก๊อต (The Scott Formula)

$$r = \frac{Po - Pe}{1.0 - Pe}$$

r = ค่าความเที่ยงตรงของแบบวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษของผู้วิเคราะห์สองคน

Po = อัตราส่วนของความน่าจะเป็น (Probability) ของการวิเคราะห์ข้อมูลได้ตรงกันของผู้วิเคราะห์สองคน หาได้จากผลต่างระหว่าง 1.00 กับค่าผลรวมของผลต่างระหว่างจำนวนร้อยละของข้อมูลของผู้วิเคราะห์

Pe = อัตราส่วนของความน่าจะเป็นของการวิเคราะห์ให้ตรงกันกับที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้วิเคราะห์สองคน หาได้จากสัดส่วนของความถี่ของหัวข้อสำหรับวิเคราะห์ที่มีจำนวนสูงสุด และรองลงมาโดยเลือกจากผู้วิเคราะห์คนใดคนหนึ่งก็ได้ นำค่าทั้งสองยกกำลังสองแล้วรวมกัน

(Richard Ober and Others, 1971 : 80 อ้างในวินิตยา ประเสริฐสุนทร, 2539 : 41)

2. การวิเคราะห์เพื่อการวิจัย

2.1 ผู้วิจัยศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษในงานเขียนของผู้เรียนแต่ละงานหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานแต่ละงานด้วยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2.2 ผู้วิจัยเปรียบเทียบความรู้ด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University